

V rámci této objednávky zhotovitel zajistí zpracování výstupů tak, aby byl publikovatelný na webu či v tištěném periodiku (bude v MS word) a bude se skládat z:

- **Osobní reflexe účasti na akci v rozsahu 1800 – 3600 znaků:**

Jaké tři věci ve vás nejvíce rezonovaly z toho, co jste slyšeli a dozvěděli se na kongresu?

Vůbec poprvé jsem měla možnost navštívit SEV Dotek v Horním Maršově, o kterém jsem toho již hodně slyšela a který mě svojí činností již nějakou dobu inspiruje. Zaujalo mě tam úplně všechno: jak se stará budova dá moderně a s ohledem na tradici i použité technologie šetrně zrekonstruovat; jak se místní historie odráží nejenom v temní expozici, ale i ve výukových / vzdělávacích materiálech (a to navíc velmi přirozenou a nenásilnou formou!); i to, že tak malá organizace dokáže být významným partnerem pro jednání mnoha institucí a také dějištěm části Světového environmentálního kongresu.

Uvědomila jsem si, že "místně zakotvené učení" je principem, který býval ve vzdělávání běžný a v dřívějších dobách naprosto samozřejmý. Po absolvování prvního bloku programu (sdílení projektů a činností jednotlivých zahraničních hostů) jsem si říkala, že je zvláštní si uvědomit, jak se tento princip během posledních desetiletí ze školy vytratil. Nepodařilo se mi zatím vystopovat období, ve kterém převládala kvantita učebnicových znalostí kvalitu místně ukotveného učení. Znepokojuje mě (coby učitelku), že se nyní musí složitě hledat cesty, jak MZU zakomponovat do školních plánů (což není vždy snadné). "Rozpomínání" na období, kdy MZU bylo samozřejmostí, je obtížné (a v příhraničních českých regionech dost možná nemožné...). V současném světě je pro mě návrat ke "kořenům", resp. k místu, kde žijeme (MZU), logickým krokem (který navíc může vést k tomu, jak pomoci zachránit přírodu i udržitelnost lidského společenství nejen v pohraničí).

Co si z kongresu odnášíte jako to, co budete chtít přenést do své další praxe? K čemu vás setkání inspirovalo?

- Povzbudilo mě veliké nadšení, které bylo cítit stran všech účastníků a účastnic, vč. vystupujících a lektorů. Člověk občas propadá negativním myšlenkám, zvláště po pandemické zkušenosti, a tohle nadšení bylo velmi "nabíjecí".
- Sdílená práce na něčem, co dává smysl - uvědomila jsem si, že ačkoliv každý z nás pracuje ve "svém" regionu na "svých" místních tématech, dohromady to dává tušit výraznou pozitivní energii, která mění životy stovkám či tisícům lidí na planetě (a to není málo!).
- Nové kontakty a zasíťování - potěšilo mě, že jsme měli čas a prostor se dát neformálně do řeči a zjistit podrobnosti o projektech, zájmech a pracovištích, která ostatní účastníci reprezentovali. Do budoucna je to velký potenciál pro případnou spolupráci, díky za něj!
- Setkání mě inspirovalo k tomu, že se ještě více zaměřím na místně zakotvené učení ve své praxi a budu v tomto ohledu podnikat další konkrétní kroky (pedagogické, výzkumné).

Co a jak z učení a zážitků z kongresu představíte kolegům z vaší organizace?

- jak smysluplné, důležité a aktuální (naléhavost) místně zakotvené učení dnes je!
- přála bych si, aby každý z učitelů pochopil, jak urgentně potřebujeme spojit síly a vnímat životní prostředí a udržitelný způsob života jako prioritu - bez ohledu na to, zda je učitelem češtiny, VV nebo zeměpisu, nebo odborník z praxe či zastupitel!

Odborný příspěvek z kongresu (shrnutí příspěvku, dílny, přednášky, diskuze, řešeného tématu) v rozsahu 1800 – 3600 znaků.

Účastnila jsem se pouze části o MZU v Horním Maršově, ale byl to nesmírně důležitý zážitek!

Zajímavá část pro mě byla ta o sdílení praxí a výstupů projektů z jiných zemí světa (vč. představení organizací, výzkumu, činnosti a dopadu na účastníky-veřejnost) s možnostmi doplňujících otázek. Mnohé se mi tím ujasnilo (subjektivní pojetí tématu) a zároveň bylo skvělé se nechat inspirovat tím, co se děje jinde. Navíc i formát byl velmi přijatelný, kdy se během půl hodinových bloků vystřídali jak mluvčí, tak podněty a otázky z publika.

Při sdílení projektových nápadů ostatních kolegů, ať již šlo o Maďarsko, USA, Itálii nebo Spojené království, bylo možné načerpat jak nové pohledy na dané téma, tak také do určité míry tipy spojené realizací těchto aktivit. Zároveň jsem si uvědomila i rozsah jejich činnosti, který často odpovídá např. univerzitnímu kurzu (relativně krátká doba), ale i během něho se dá dosáhnout velkých výsledků!

Z představení projektu našeho britského kolegy jsem si připomněla, jak významnou roli hraje krajina a pobyt v ní v životě lidí. Zvláště na mladé lidi/teenagery a mladé dospělé/ má program zaměřený na aktivní pobyt v přírodě, její vnímání všemi smysly a dostatek času na tento proces ohromný dopad (kterého si často nejsme vědomí a krajinu bereme pouze jako kulisu).

Zajímavá část programu byla věnována "questingu", kdy jsme si jako děti vyzkoušeli poznávat místo pomocí úkolů. Jeho složitost mě navedla na myšlenku zabývat se tím, co je nutné (potřebné) a co je nadbytečné a dětem způsobuje trable (občas i dospělým). Také bylo příjemné tuto aktivitu porovnat s dalším terénním úkolem, tentokrát v zaniklé vesnici, kde jsme si s pomocí pracovního listu a diskuze v týmu osvojili mnohem víc dovedností a probrali mnohem víc hlubších témat, než jak to umožňoval quest. Vedlo mě to tedy k zamyšlení nad efektivitou a časem stráveným přípravou questu.